

S J E Č A N J E

iz predratnog revolucionarnog rada drugu LJUBOJE SVETOZARA iz
Banja Luke

15.X.1927 godine moj brat Savo postao je član Partije, a živio je u Beogradu. Iste godine radi provale morao je pobjeći u Banja Luku. Nakon mjesec dana bio je uhapšen, kuća je bila prenetnuta, ali smo mi bili sav materijal na vrijeme sklonili. U zatvoru je ostao 12 dana a onda po puštanju iz zatvora ostaje kod nas do marta 1928 godine. Tada je otišao u Beograd i dovedi nakon 15 dana našoj kući drugaricu Urošević Ružicu i njenog druga Milovana Sadića. Oni ostaju kod nas 6 nedelja a moj brat se sklanja u Zagreb i odatle bježi u Austriju. Kasnije se javljao iz Pariza. Učestvovao je u Španskom građanskom ratu sve do povlačenja u logor i kasnije do njega ništa ne znamo. Ružića i Milovan povezali su se sa Vesom Maslešom, onk im je dao novac, te pobjegnu u Graz, ali ih Austrijske vlasti vrata u Beograd i zatvore. Moj brat Savo imao je drugaricu Andju Jovanović, ona je također hapšena u Beogradu. Andja je rođjena sestra Ise Jovanovića. Po nestanku moga brata Andja se udala za druga Rankovića.

Kada je u Banjoj Luci počela frakcija da prevladava u rukovodstvu, pod rukovodstvom Asima Alihodžića koji je omladinu buškao protiv Kasima Redžića, drug Ise Jovanović je došao, otsjeo je kod mene, održao sastanke i isključio iz Partije Asima Alihodžića. Asim se poslije ovoga odselio u Zagreb. Ise Jovanović dolazio je još dva puta kod mene i jedanput je navraćao kod Mirka Višnjića.

Godine 1936 došao je iz Beograda drug Mile neznam prezime i donio je markice za Španski pomoć Španiji. Te markice smo ja i Lepa Perović te markice prodavali. Poslije ovoga jedanput me pozvao Nikica Pavlić, dao mi skicu za kliše Španskog borca i zadatak da odem u Zagreb. Pateru Steve Nešića nakon 7 dana dobio sam kliše Španskog borca i vratio se nazad u Banja Luku. Također sam pravio u radnji letke i druge stvari koje je Cinkara zajedno sa Ahmetom Karahasanovićem rasturao. Blagajnik priloga za robijaše bio je Cinkara. Odbori za pomoć su osnovani u u IV i u III kvartu kojim je rukovodio Nikica

Pavlić. Sastanci su održavani u sadašnjoj ulici Pavlića kod Nenada i Predraga Budila.

Novac od sakupljenih priloga ja sam predavao Osmamu Karabegoviću i Nikici Pavliću.

Godine 1941 pojačana je akcija sakupljanja priloga i oružja. Doznali smo da su ustaše razoružali Jugoslovenske vojnike i da su oružje bacali na tavan mlina Lipovca, u Petričevcu. Ovo sam rekao Karlu Rojcu i on je zajedno sa Milanom Radmanom i Lazom Višovićem podigao isto oružje i prenio ga u katoličko groblje u porodičnu grobnicu Čondrića. Ovo je oružje prebačeno preko Vrbasa kerepom a onda je tamo predano drugovima putem Kasima Hadžića.

Sjećam se još nekih pojedinosti iz ranijeg doba:

Za vrijeme izbora 1938 godine kad je kandidovan Muhamed Konez održavali smo sastanak kod Tibule i tu smo dobili zadatak da kupimo novac za izborni materijal. Ja sam dao predlog Šefketu Meglajliću da pokrenemo akciju za pomoć Pavi Radanu i uspjeli smo da mu pribavimo mjesečno 250 do 350 dinara. Pored ovoga kupili smo Pavi Radanu zimelni kaput.

Poslije hapšenja delegata i funkcionera Ursa i Partije mislim 1938 ili 1939 godine mi smo još više pojačali akciju sakupljanja hrane. Sakupljali smo ne samo po gradu nego i po selima. Prvi paket drugovima u logor poslali smo Šoša i ja. Kad su drugovi iz Banja Luke pušteni iz logora, rekli su da ga Prijedor i Banja Luka prednjačili u slanju paketa.

Banja Luka, 1.II.1959 godine

VLASTORUČNO NAPISAO

Svetozar Ljuboja s.r.

